

N:o 137.

Af herr **G. Eriksson** i Mörviken, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande inrättande af nattåg vintertiden å norra stambanan m. m.*

Under de senare åren har en snabbare och mindre tidsödande jernvägstrafik, åu den hittills i allmänhet anordnade, å norra stambanan allt mer och mer visat sig af behofvet påkallad, och så väl motioner i riksdagen som ock petitioner till Konungen och jernvägsstyrelsen bära derom vittnesbörd. Enligt hittills och ännu gällande tågordning åtgå vintertiden ej mindre än tre dagar för post och passagerare från Stockholm till Storlien och Trondhem, med en nattstation i Bollnäs och den andra i Östersund, och alltså två dagar från Stockholm till Östersund, Sundsvall eller Sollefteå; naturligtvis med samma tidsupoffring och nattstationer för tåg i omvänd riktning till Stockholm.

Denna anordning synes både kunna och böra, till fördel för så väl trafikanter som ock jernvägstrafikens ekonomi, göras något mindre tidsödande än så. Huru detta skulle tillgå, derom har man väl hört flera förslag framställas. Ett har varit sommar-nattågens Bollnäs—Östersund—Sundsvall—Sollefteå och tvärtom igångsättande äfven under den tid af året, då vintertidtabellen är gällande; ett annat att flytta nattstationen från Bollnäs till Ånge, och ett tredje att anordna ett nattåg från Stockholm till Bollnäs och tvärtom.

Antagligen kan ännu, innan norra stambanan hunnit fullbordas och de norr om gränsstationen Bräcke belägna norrländska orternas intressen af en, äfven för dem, snabb jernvägstrafik hunnit tagas med i räkningen, icke något afgörande förslag härom framställas; men intill dess så kan ske, synes den norrländska jernvägstrafiken bäst och billigast kunna ordnas

på så sätt, att nattågen sommartiden å linien Bollnäs—Östersund—Sundsvall—Sollefteå och i omvänd ordning äfven få fortsätta vintertiden. Med detta förslags antagande vinnes först och främst en dags besparing i tid för post och resande emellan Stockholm och de norrländska orterna äfvensom Storlien—Trondhjem, och derjemte den fördelen för jernvägens ekonomi, att de anordningar, som redan bekostats för nämnda nattåg sommartiden, komma vinternattågen på denna sträcka till godo, på samma gång som den under de senare åren sig allt mer ökande tillströmningen af turister och luftgäster till de norrländska fjelltrakterna synes bäst tillgodoses med att nattågen på nu nämnda bansträcka under sommarmånaderna, hädanefter som hittills, underhållas, då de ej kunna utan olägenhet för dessa talrika resenärer indragas.

En annan, sannolikt i jernvägstrafikens ekonomiska intresse för framtiden, så väl som för en mindre tidsödande tågordning än den nuvarande, radikalare åtgärd synes påtagligen finnas att tillgå genom att förlägga nattstationen från Bollnäs till Ånge, dit morgontåget från Stockholm borde framgå på aftonen, i stället för att, som nu, öfvernatta i Bollnäs, och dagen derpå fortsätta från Ånge dels till lämplig station norr om Sollefteå, dels öfver Östersund—Storlien till Trondhjem och dels till Sundsvall, hvarifrån tåget återginge på aftonen samma dag till Ånge. Genom nu nämnda anordning synas ej blott nattåg så väl som sommar- som vintertiden norr om Bollnäs kunna undvaras, utan ock besparing i tid för post och passagerare så väl som kostnader för dem och jernvägstrafiken kunna vinnas, allra helst som åtskilliga lokaltåg, som nu gå emellan Ånge—Sundsvall och Ånge—Östersund, äfven med en sådan anordning kunde indragas. Att ej obetydliga kostnader för Ånge-stationens försättande till nattstation skulle erfordras, kan ju ej nekas; men dessa kostnader, som ju erfordrades endast för en gång, uppvägdes sannolikt många gånger i framtiden af en mindre tidsödande och mindre kostsam trafik för så väl trafikanter som för jernvägen sjelf.

Med anledning af hvad jag här ofvan anført, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade ingå till Konungen med underdånig anhållan, ej mindre att äfven vintertiden tills vidare nattåg måtte anordnas på norra stambanan och att dessa tåg måtte som hittills å lämplig tid på qvällen utgå ifrån Bollnäs och norr ut och på morgonen anlända dit från de norra orterna, än ock att frågan om nattstationens flyttning från Bollnäs till Ånge och

i sammanhang dermed trafikens ordnande på sätt, derom här ofvan antydes, varder, såsom Konungen finner för godt bestämna, taget i öfvervägande ensamt eller samtidigt med andra förslag, som kunna komma under pröfning och afse att ordna trafiken på den norra stambanan.

Stockholm den 29 januari 1891.

Gunnar Eriksson,

Mörviken.